

ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΝ

ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ,

ἐκδιδόμενον

ΥΠΟ

ΒΛΑΣΙΟΥ Ι. ΒΑΛΤΙΝΟΥ,

ταγματάρχου τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν.

« Δυστυχῆς ὁ λαὸς ὁ μὴ θυσιάζων τὸ πᾶν
διὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ. » ΔΕΚΕΡ.

ΕΤΟΣ Δ' — ΤΟΜΟΣ ΟΓΔΩΟΣ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΜΓ' ΙΟΥΛΙΟΥ 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ε Ρ Μ Ο Υ.

(παρὰ τὴν ὁδὸν Μουσῶν, ἀριθ 2.)

1873.

ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ

1873.

ΕΤΟΣ Δ'.

ΤΟΜΟΣ Η'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΜΒ'. ΑΘΗΝΗΣΙ. 15. ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΙΠΠΙΚΗΣ,

μετενεχθεὶς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς

ὑπὸ ΕΥΑΓ. ΧΡΥΣΑΦΗ,

ἐνωμοτάρχου τῆς ἐφίππου χωροφυλακῆς (*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

§ 1. Νομίζομεν δὲ ὅτι πρέπει νὰ γράψωμεν καὶ περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ γυμνάζη τις τοὺς πῶλους. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι νομοθετημένον εἰς τὰς πόλεις ν' ἀπαρτίζηται τὸ ἵππικὸν ἐκ τῶν πλουσιωτέρων (α) καὶ μετεχόντων ὄχι ὀλίγον εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν, νομίζομεν ὅτι εἶναι πολὺ καλῆτερον παρὰ ν' ἀσχολῶνται οἱ νέοι εἰς τὴν ἐκγύμνασιν τῶν πῶλων

(*) Συνέχεια· ἴδε τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

Σ. Μ. (α) Γνωστὸν ὅτι ὁ Σόλων διήρесе τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς εἰς τέσσαρας τάξεις, α'. Πεντακοσιομεδίμνους, τοὺς ἔχοντας 500 μεδίμνων ἐτήσιον πρόσδοτον· β'. Ἴππεις, τοὺς ἔχοντας 300 μεδίμνων ἐτήσιον πρόσδοτον· γ'. Ζευγίτας, τοὺς κεκτημένους ἐν ζευγος βοῶν· καὶ δ'. Θῆτας, τοὺς ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένους (ἡμεροκαματάρηδες). Τούτου ἕνεκα λέγει ὅτι εἶναι νενομοθετημένον τὸ ἵππικὸν νὰ σχηματίζεται ἐκ τῶν πλουσιωτέρων καὶ μετεχόντων τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν.

καὶ νὰ τρέχωσιν ἔριπποι καθ' ἑκάστην, νὰ ἐπιμελῶνται μᾶλλον περὶ τῆς σωματικῆς των εὐρωστίας καὶ περὶ ὄσων ἀφορῶσι τὴν ἵππικὴν· οἱ δὲ πρεσβῦται ν' ἀσχολῶνται μᾶλλον εἰς τὰ τοῦ οἴκου, τὰς συναναστροφὰς τῶν φίλων καὶ εἰς τὰ πολιτικά καὶ πολεμικά, παρὰ νὰ κατατρίβωσι τὸν καιρὸν των περὶ τὴν ἀνατροφήν τῶν πῶλων.

§ 2. Ὅ γινωρίζων λοιπὸν ὡς ἐγὼ τὰ περὶ ἐκγυμνάσεως τῶν πῶλων, βεβαίως θέλει δώσει τὸν πῶλόν του πρὸς ἐκγύμνασιν. Πρέπει λοιπὸν, καθὼς ὅταν τις βάλῃ τὸν υἱόν του νὰ μάθῃ τέχνην τινὰ, συμφωνεῖ τί πρέπει νὰ γνωρίζῃ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν, καὶ οὕτω τὸν βάλῃ νὰ μάθῃ τὴν τέχνην. Τοῦτο ἔχων παράδειγμα ὁ πωλοδαμαστής πρέπει νὰ γυμνάζῃ αὐτοὺς εἰς τὰ πρέποντα μαθήματα, ἐὰν θέλῃ ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων του.

§ 3. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπιμελώμεθα, ὥστε ὁ πῶλος νὰ ἦναι ἡμερος καὶ χειροήθης καὶ νὰ εὐχαριστῆται εἰς τὴν πλησίαισιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τότε νὰ τὸν δίδωμεν πρὸς ἐκγύμνασιν εἰς τὸν πωλοδαμαστήν· τὰ τοιαῦτα δὲ προτερήματα ἀποκτᾷ ὁ πῶλος κατ' οἶκον παρὰ τοῦ ἵπποκόμου, ἐὰν ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ πείνα, ἡ δίψα καὶ ἡ στενοχωρία τῶ προέρχονται ἐκ τῆς ἀπομονώσεως, ἐνῶ τὸ νὰ φάγῃ, νὰ πῖνῃ καὶ ν' ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὰ ἐνοχλοῦντα αὐτὸν δύναται νὰ τὸ ἀπολαύσῃ παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

§ 4. Καὶ νὰ ἐγγίζωνται δὲ πρέπει τὰ μέλη ἐκεῖνα τοῦ πῶλου, εἰς τὰ ὁποῖα ὅταν τὸν ψηλαφῶσιν, οὗτος εὐχαριστεῖται. Ταῦτα δὲ εἶναι τὰ πλέον δασύτριχα μέρη καὶ ἐκεῖνα τὰ μέλη, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐὰν ἐνοχλῆται ὑπὸ τινος, δὲν δύναται ἀφ' ἑαυτοῦ ν' ἀπαλλαγθῇ τοῦ ἐνοχλοῦντος.

§ 5. Νὰ διαταχθῇ δὲ ὁ ἵπποκόμος νὰ περᾷ αὐτὸν διὰ μέσου πολλῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τὸν συνειθίσῃ νὰ βλέπῃ διάφορα ἀντικείμενα καὶ νὰ τὸν συνειθίσῃ εἰς διαφόρους κρότους. Ἐκ

τούτων δὲ ὅσα ὁ πῶλος φοβεῖται δὲν πρέπει νὰ τὸν ἀφίγη νὰ δυστανασχετῇ, ἀλλὰ καθητυχάζων αὐτὸν, νὰ τὸν διδάσκῃ ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ἀνυπόφορα. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀνατροφήν τῶν πῶλων, εἶναι, νομίζω, ἀρκοῦντα εἰς ἰδιώτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

§ 1. Ὅταν δέ τις πρόκηται ν' ἀγοράσῃ ἵππον ἵππασίας, θέλομεν γράψῃ ὑπομνήματα, ἅτινα ὀφείλει νὰ μάθῃ ἀκριβῶς, διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῇ εἰς τὴν ἵππωνείαν. Πρῶτον πάντων λοιπὸν δὲν πρέπει ν' ἀπατηθῇ εἰς τὴν ἡλικίαν, διότι ὁ μὴ ἔχων καθ' ὀλοκληρίαν τ' ἀπαιτούμενα γνωρίσματα τῆς ἡλικίας, καὶ τὰς ἐλπίδας σου διαφεύδει· καὶ οὔτε εὐκόλως ἀπαλλάσσεται τις αὐτοῦ.

§ 2. Ὅποταν δὲ ἡ νεότης τοῦ ἵππου ἦναι φανερά, πρέπει καὶ πάλιν νὰ μὴ σὲ λανθάνῃ, τὸ πῶς μὲν δέχεται τὸν χαλινὸν εἰς τὸ στόμα, πῶς δὲ δέχεται περὶ τὰ ὄτα τὴν κορυφαίαν (κεφαλαγίν). Εἰς ταῦτα δὲ θ' ἀπατηθῇ τις ὀλιγώτερον, ἐὰν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀγορᾶς χαλινωθῇ καὶ ἀποχαλινωθῇ ὁ ἵππος ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ ἀγοραστοῦ.

§ 3. Ἐπειτα πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τις τὴν προτοχὴν του, πῶς δέχεται ἐπὶ τῶν νώτων του ὁ ἵππος τὸν ἀναβάτην· διότι πολλοὶ ἵπποι προταγόμενοι ἵνα ἵππευθῶσι, δὲν πλησιάζουσι μετ' εὐχαριστήσεως, ἐννοοῦντες ὅτι θ' ἀναγκασθῶσι νὰ κοπιᾶσωσιν.

§ 4. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι καὶ τοῦτο, ἐὰν ἀφοῦ ἵππευθῇ, ἀποχωρίζεται μετ' εὐχαριστήσεως τῶν ἄλλων ἵππων, ἢ ἐὰν ἵππευθῇ πλησίον ἄλλων ἵππων ἰσταμένων, δὲν σὲ φέρει ἐν μέσῳ αὐτῶν. Εἶναι δὲ καὶ μερικοὶ, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς κακῆς ἀνατροφῆς των ἐπανερχονται οἴκαδε, ἀποφεύγοντες οὕτω τὸ νὰ ἵππευθῶσιν.

§ 5. Καί τοὺς ἑτερογνάθους δὲ (τοὺς ἔχοντας τὴν μίαν σιαγῶνα εὐαίσθητοτέραν ἢ σκληροτέραν τῆς ἄλλης) δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ διὰ τοῦ ἀπλοῦ βηματισμοῦ (κοινῶς γιορδάδα, Γαλλιστ. à la greque), καὶ πολὺ περισσότερον διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ βηματισμοῦ κατὰ τὴν ἵππασίαν. Διότι πολλοὶ ὅταν ἦναι ἑτερόγναθοι, δὲν ἐκκινουῖσιν ἀμέσως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται νὰ ἐπανέλθουν οἴκαδε. Πρέπει ὅμως νὰ ἠξεύρῃς ἐὰν ἀφθεῖς ὁ ἵππος εἰς τάχος (α) (τριποδισμόν), δύναται ν' ἀναλάβῃ εὐκόλως τὸν πρῶτον βηματισμόν, καὶ ἐὰν θέλει νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε.

§ 6. Καλὸν δὲ εἶναι νὰ ἠξεύρῃ τις καὶ ἐὰν ἀνορθωθείς ὁ ἵππος ὑπὸ κτυπήματος, θέλει ἐπίσης νὰ ὑπακούσῃ. Διότι ἀναμφιβόλως εἶναι ἄχρηστον πρᾶγμα καὶ ὁ ἀπειθὴς ὑπηρέτης καὶ τὸ ἀπειθὲς στρατεύμα· ἀλλ' ὁ ἀπειθὴς ἵππος εἶναι ὄχι μόνον ἄχρηστος, ἀλλὰ πολλάκις πράττει ὅ,τι καὶ ὁ προδότης.

§ 7. Ἐπειδὴ δὲ ἐλάβομεν ὡς ὑπόθεσιν τοῦ λόγου μας τὴν ἀγορὰν ἵππου πολεμηστηρίου, πρέπει νὰ λάβωμεν πείραν ὄλων ἐκείνων, ὅσα ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζῃ τις εἰς τὸν πόλεμον· εἶναι δὲ τοῦτο τὸ νὰ διαπηδᾷ τάρρους, νὰ ὑπερπηδᾷ φραγμοὺς, νὰ τινάζηται μεθ' ὀρμῆς ἀνωθεν ὑψωμάτων, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν νὰ πηδᾷ εἰς χαμηλά· νὰ τρέχῃ δὲ καὶ εἰς ἀνήφορον καὶ εἰς κατήφορον καὶ πλαγίως. Διότι ὅλα ταῦτα κάμνουσι φανερόν τὸν ἵππον ἐὰν εἶναι ἀνδρείος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ ὑγιὲς κατὰ τὸ σῶμα.

§ 8. Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀποδοκιμάζωμεν τὸν μὴ δυνάμενον νὰ πράξῃ καλῶς ταῦτα πάντα, διότι πολλοὶ δὲν τὰ πράττουσιν ὄχι διότι δὲν δύνανται, ἀλλὰ διότι δὲν ἐγυμνάσθησαν· διό-

(α) Ἴδε τὸ περὶ τῆς ἐγυμνάσεως τῶν νεοσυλλέκτων ἵππων πόνημα τοῦ ὑπιδάρχου Κ. Γεωργαντᾶ, ἐν ὑποσημειώσει τῆς 38 σελίδος, περὶ τοῦ βηματισμοῦ τούτου.

τι, ἐὰν ἦναι ὑγιεῖς καὶ δὲν ἦναι ἐλατωματικοί, δύνανται νὰ μάθωσι καὶ νὰ πράττωσι ταῦτα πάντα καλῶς.

§ 9. Ἀπὸ τοὺς εὐπτόητους (σχιζάρηδες, Γαλλιστ. ombra-geux) φυσικὰ πρέπει νὰ προφυλάσσηται τις, διότι οἱ καθ' ὑπερβολὴν φοβούμενοι δὲν σὲ ἀφίρουν νὰ βλάβῃς τοὺς ἐχθρούς, τὸν δὲ ἀναβάτην ἐβλάψαν πολλάκις καὶ τὸν ἐνέβαλον εἰς δυσχερείας.

§ 10. Πρέπει δὲ νὰ φροντίζῃ τις νὰ μάθῃ ἐντελῶς ἐὰν ὁ ἵππος τοῦ ἔχει κἀνὲν ἐλάττωμα, εἴτε ἐναντίον ἵππων, εἴτε ἐναντίον ἀνθρώπων, καὶ ἐὰν εἶναι πολὺ εὐαίσθητος (γαργαλίζεται), ὅταν τις τὸν ἐγγίξῃ, διότι οἱ ἔχοντες ὅλα ταῦτα θὰ παράσχωσι δυσχερείας εἰς τοὺς κυρίους των.

§ 11. Πολὺ δὲ εὐκολώτερον δύναται τις νὰ μάθῃ τὰ ἐμπόδια, ἅτινα ἀντιτάσσει ὁ ἵππος εἰς τε τὴν χαλίνωσιν καὶ τὴν ἵππευσιν καὶ ἐὰν αἰσθάνεται φόβον, ἐὰν ὅταν ὁ ἵππος ἦναι κεκοπιакὼς ἀποπειραθῇ νὰ τὸν βιάσῃ νὰ πράξῃ ὅσα ἐπραξε πρὶν ἢ ἀφιππευθῆ. Ὅσοι δὲ εἶναι κεκοπιакότες οὐχ ἤττον ὅμως μετ' εὐχαριστήσεως ἀρχίζουσι ἐκ νέου νὰ κοπιάζωσιν, αὐτοὶ παρέχουσι ἱκανὰ τεκμήρια τῆς γενναιότητός των.

§ 12. Ἐν συντομίᾳ δὲ, ὅστις ἔχει καλοὺς πόδας, εἶναι ἤσυχος καὶ ἀρκετὰ ταχύς, ἔχει θέλησιν καὶ δύναται νὰ ὑποφέρῃ κόπους, εἶναι δὲ πολὺ εὐπειθὴς, οὗτος εἶναι ἐπόμενον ὅτι θὰ ἦναι ἀβλαβέστατος καὶ σωτηρίας πρόξενος εἰς τὸν ἀναβάτην τοῦ κατὰ τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις. Ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἢ διὰ τὴν βλακίαν των ἔχουν ἀνάγκην μεγάλης ἐλάσεως, ἢ ἐπειδὴ εἶναι θυμοειδεῖς, ἔχουσι ἀνάγκην πολλῆς θωπείας καὶ περιποιήσεως, ἀπασχολοῦν τὸν ἀναβάτην καὶ τῷ προξενούν δυσαρσεκείας ἐν ὥρᾳ κινδύνου. (ἀκολουθεῖ)

Τὴν φορὰν ταύτην ὁ Κ. Βισμάρκ ἀνέλαβε ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἤρξατο ὧδε πῶς :

«Τὰ ἐπιχειρήματα ὑμῶν, στρατηγῆ, φαίνονται μὲν ἐκ πρώτης ἀφρητίας σπουδαῖα, ἀλλὰ κατὰ βάθος εἰσὶ μόνον εὐσοχήματα, δὲν δύνανται δὲ νὰ ὑπόστηρίζωσι συζήτησιν. Ἐν γένει μὲν πολὺ ὀλίγον ὀφείλει νὰ πιστεύῃ τις εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην, ἐν μέρει δὲ ἐλοτελῶς εἰς τὴν λαοῦ τινας δύνανται τις νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην κυριάρχου, καὶ ἐν ἐλλείψει εἰς τὴν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δύνανται τις μάλιστα εἰς τινὰς περὶστάσεις νὰ δώσῃ εἰς τοῦτο ἐντελῆ πίστιν, ἀλλ' ὅμως, τὸ ἐπιναλαμβάνω, οὐδὲν νὰ περιμένῃ ἐκ τῆς εὐγνωμοσύνης ἔθνους τινός. Ἐὰν ὁ Γαλλικὸς λαὸς ἦτο λαὸς ὡς οἱ λοιποὶ, ἐὰν εἶχε μονίμους θεσμοὺς, ἂν, ὡς ὁ ἡμέτερος, εἶχε τὴν λατρείαν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν θεσμῶν αὐτοῦ, ἂν εἶχε κυριάρχον ἐγκατεστημένον ἐπὶ τοῦ θρόνου διὰ τρόπου μονίμου, ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ αὐτοκράτορος καὶ εἰς τὴν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δώσωμεν ἀξίαν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τούτων· ἀλλ' ἐν Γαλλίᾳ πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν αἱ κυβερνήσεις ὑπῆρξαν τοσοῦτω ὀλίγον διαρκεῖς καὶ τοσοῦτω ἐποπλαπλασιάζοισαν, μετεβλήθησαν δὲ μετὰ τοσοῦτω ἀλλοκότου ταχύτητος καὶ τοσοῦτω ἐκτὸς πάσης προνοήσεως, ὥστε οὐδ' αὐτῶς δύνανται νὰ βασιοθῇ τις ἐπὶ τοῦ ὑμετέρου τόπου· βασιζεῖν δ' ἐλπιδας ἐπὶ τῆς φιλίας Γάλλου κυριάρχου ἠθελεν εἶσθαι, ἐκ μέρους γείτονος ἔθνους, πρᾶξις παραφροσύνης, ἠθελεν εἶσθαι ταῦτόν, ὥστε ἠθελεῖ τις νὰ οἰκοδομήσῃ εἰς τὸν ἀέρα.

«Ἄλλως τε δὲ ἠθελεν εἶσθαι παραφροσύνη νὰ φαντασθῇ τις, ὅτι ἡ Γαλλία ἠδύνατο νὰ συγχωρήσῃ ἡμῖν τὰς ἡμετέρας ἐπι-

τυχίας· εἶσθε λαὸς εὐερέθιστος, φθονερός, ζηλότυπος καὶ ἀλαζών· εἰς τὸ ἔπακρον. Ἀπὸ δύο αἰώνων ἡ Γαλλία τριακοντάκις ἐκήρυξε τὸν πόλεμον τῆς Πρωσσίας (ἐπιναλαμβάνει), τῆς Γερμανίας· καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν φορὰν ἐκηρύξατε αὐτὸν ἡμῖν ὡς πάντοτε ἐκ ζηλοτυπίας, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνασθε νὰ συγχωρήσῃτε ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἐν Σαδόβα νίκην, ἢ ἐν τούτοις ἡ Σαδόβα κατ' οὐδὲν ἐβλάψεν ὑμᾶς καὶ οὐδόλως ἠγγίσε τὴν δόξαν ὑμῶν· ἀλλ' ἐθεωρεῖτε ὅτι ἡ νίκη ἦτο τιμᾶριον, ὅπερ μοναδικῶς δι' ὑμᾶς διεφυλάσσετε, ὅτι ἡ δόξα τῶν ὄπλων ἦτο δι' ὑμᾶς μονοπωλίον· δὲν ἠδυνήθητε δὲ νὰ ὑποφέρητε παραπλεύρως ὑμῖν ἔθνος ἐπίσης ἰσχυρὸν ὡς ὑμᾶς, δὲν ἠδυνήθητε νὰ συγχωρήσῃτε ἡμῖν τὴν Σαδόβαν, ἐνθα τὰ συμφέροντα καὶ ἡ δόξα ὑμῶν οὐδόλως ἦσαν ἐν κινδύνῳ. Καὶ θέλετε συγχωρήσει ἡμῖν τὴν συμφορὰν τοῦ Σεδάν; Οὐδέποτε! Ἐὰν ἐγένετο τὴν ἡμετέραν εἰρήνην, ἐντὸς πέντε, ἐντὸς δέκα ἐτῶν, ἅμα ἠθέλετε δυνηθῆναι, ἠθέλετε ἀρχίσει ἐκ νέου τὸν πόλεμον· ἰδοὺ δὲ ἅπαντα ἡ εὐγνωμοσύνη, τὴν ὁποίαν ἠθέλομεν ἀναμένει ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους!!! Ἡμεῖς δ' ἀφ' ἑτέρου εἴμεθα τοῦναντίον ἔθνος ἐντιμον καὶ εὐρηνικόν, ὅπερ οὐδέποτε βασανίζει ἢ ἐπιθυμῖα τῶν κατακτησέων, καὶ τὸ ὁποῖον ἠθέλε ζῆτε μόνον νὰ ζῆ ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δὲν ἤρχεσθε ἀκαταπαύστως νὰ ἐξεγείρητε ἡμᾶς διὰ τῆς φιλέριδος καὶ κατακτητικῆς διαθέσεως ὑμῶν. (Δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἐμποδισθῶ, ἀκούων τὰς λέξεις ταύτας, τοῦ νὰ ἐνθυμηθῶ τοὺς ἐπιτηδείους ἐκείνους ἐπιχειρηματίας [faiseurs d'affaires], οἵτινες, ἀφ' οὗ λαφυραγωγῆσάσιν ἕνα, κραυγάζουσι δυνατώτερον ἐκείνου κλέπτῃς!). Ἀρκεῖ δὲ μέχρι σήμερον· πρέπει ἡ Γαλλία νὰ τιμωρηθῇ διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν αὐτῆς, διὰ τὸν ἐπιθετικὸν καὶ φιλόδοξον αὐτῆς χαρακτῆρα· θέλομεν νὰ δυνηθῶμεν τέλος πάντων νὰ βεβαιώσωμεν τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἡμετέρων τέκνων, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωμεν μεταξὺ τῆς

(*) Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

»Γαλλίας καὶ ἡμῶν διάχωμα (glacis) ἔχομεν ἀνάγκη· ἐδά-
»φους, φρουριῶν καὶ οὐρίων, ἅτινα νὰ προασπίζωσιν ἡμᾶς κατὰ
»πάσης ἐκ μέρους αὐτῆς προσβολῆς.»

»Ὁ δὲ στρατηγὸς Βάμπφεν ἀπήντησεν εἰς τὸν κύριον Βισμάρκ·
»«Ἡ Ὑμετέρα ἐξοχότης ἀπατάται κατὰ τὴν ὁποίαν φέρεται
»κρίσιν ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους· θεωρεῖτε τὴν Γαλλίαν, ὁποία
»ἦτο ἐν ἔτει 1815, καὶ κρίνετε αὐτὴν κατὰ τοὺς στίχους τινῶν
»ποιητῶν ἢ κατὰ τὰ γραφόμενα τινῶν ἐφημερίδων. Σήμερον ὁμοῦ
»οἱ Γάλλοι διαφέρουσι, χάρις εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς Αὐτοκρα-
»τορίας· πάντα τὰ πνεύματα ἐστράφησαν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις,
»εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς τέχνας· ἕκαστος δὲ ζητεῖ νὰ ἀυξήσῃ τὸ
»κεφάλαιον τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀπολαύσεων αὐτοῦ, καὶ
»ἀποβλέπει εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα πολλῶ μᾶλλον ἢ εἰς
»τὴν δόξαν. Πάντες εἰσὶν ἔτοιμοι ἐν Γαλλίᾳ νὰ προκηρύξωσι
»τὴν ἀδελφότητα τῶν λαῶν. Βλέπετε τὴν Ἀγγλίαν! Τὸ παμ-
»πάλαιον τοῦτο μῖσος, ὅπερ διήρει τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγ-
»λίαν, τί ἀπέγεινε; Δὲν εἶναι σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ οἱ καλλί-
»τεροὶ ἡμῶν φίλοι; Τὸ αὐτὸ θέλει εἶσθαι διὰ τὴν Γερμανίαν, ἐὰν
»δειχθῆτε γενναῖοι, ἂν ἀκαιροὶ αὐστηρότητες δὲν ἔλθωσι νὰ ἐμ-
»ψυχώσωσιν ἐσθεσμένα πάθη.»

»Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Κ. Βισμάρκ ἀνέλαβε τὸν λόγον· εἶχε
»δὲ κάμει κίνημα ἀμφιβολίας ἀκούων τοῦ στρατηγοῦ Βάμπφεν
»ἐγκωμιάζοντος τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ὑφισταμέ-
»νην φιλίαν. «Διακόπτω ὑμᾶς ἐνταῦθα, στρατηγέ· ὄχι· ἡ Γαλ-
»λία δὲν ἠλλάξεν· αὐτὴ ἠθέλησε τὸν πόλεμον, καὶ διὰ νὰ κο-
»λακεύσῃ τοῦ λαοῦ τὴν μανίαν ταύτην τῆς δόξης χάριν δυνα-
»στικοῦ συμφέροντος ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν III προὐκάλε-
»σεν ἡμᾶς· γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ἡ ὑγιὴς καὶ ἐχέφρων τῆς
»Γαλλίας μερὶς δὲν ὤθει πρὸς τὸν πόλεμον, ὑπεδέχθη δὲ μο-

»λοντοῦτο τὴν ἰδέαν περὶ αὐτοῦ ἐκουσίως· γνωρίζομεν καλῶς,
»ὅτι δὲν ἦτο ἐπίσης ὁ στρατὸς ὁ μᾶλλον ἐχθρὸς ἡμῶν, ἀλλ' ὅτι
»ἢ πρὸς τὸν πόλεμον ὠθοῦσα μερὶς τῆς Γαλλίας εἶναι ἐκείνη,
»ἣτις δημιουργεῖ καὶ καταστρέφει τὰς κυβερνήσεις. Παρ' ὑμῖν
»δὲ τὸν ὄχλον, ὡς καὶ τοὺς ἐφημεριδογράφους (ἐστηρίχθη ἐπὶ
»τῆς λέξεως ταύτης), θέλομεν νὰ τιμωρήσωμεν. Ἀνάγκη δὲ
»διὰ τοῦτο νὰ ὑπάγωμεν εἰς Παρισίους. Τίς οἶδε τί μέλλει γε-
»νέσθαι; Ἴσως θέλει σχηματισθῆ παρ' ὑμῖν κυβέρνησις τις ἐξ
»ἐκείνων, αἵτινες οὐδὲν σέβονται, καὶ αἱ ὁποῖαι νομοθετοῦσι
»κατὰ τὸ δοκοῦν αὐταῖς, ἣτις δὲν θέλει ἀναγνωρίσει τὴν παρά-
»δοσιν, ἣν θέλετε ὑπογράψαι διὰ τὸν στρατὸν, καὶ ἣτις ἴσως θέ-
»λει βιάσει τοὺς ἀξιωματικούς νὰ παραβιάσωσι τὰς πρὸς ἡμᾶς
»γενομένας ὑποσχέσεις, διότι ἄνευ ἀμφιβολίας θέλουσιν ἐπιθυ-
»μήσει ὀπωσδήποτε νὰ ὑπερασπισθῶσι. Γνωρίζομεν δὲ καλῶς
»ὅτι ἐν Γαλλίᾳ σχηματίζονται ταχέως στρατιῶται, ἀλλὰ στρα-
»τιωτῶν νέοι δὲν ἔχουσι τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπειροπολέμων στρα-
»τιωτῶν, ἄλλως τε δὲ, ὅ,τι δὲν αὐτοσχεδιάζεται, εἶναι σῶμα
»ἀξιωματικῶν, ὡσαύτως καὶ οἱ ὑπαξιωματικοί. Θέλομεν τὴν εἰ-
»ρήνην, ἀλλ' εἰρήνην διαρκῆ, καὶ ἐφ' οἷς ὅροις εἶπον ἤδη ὑμῖν·
»διὸ ἀνάγκη νὰ καταστήσωμεν τὴν Γαλλίαν ἀνίσχυρον ν' ἀν-
»τιστη πρὸς ἡμᾶς. Ἡ τύχη τῶν μαχῶν παρέδωκεν ἡμῖν τοὺς
»ἐκλεκτοτέρους στρατιώτας, τοὺς ἐκλεκτοτέρους ἀξιωματικούς
»τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ· θέτειν δ' αὐτοὺς δωρεὰν ἐν ἐλευθερίᾳ,
»ἵνα ἐκτεθῶμεν νὰ ἴδωμεν αὐτοὺς ἐκ νέου καθ' ἡμῶν βαδίζον-
»τας, ἥθελεν εἶσθαι παραφροσύνη, ἥθελεν εἶσθαι παράτασις τοῦ
»πολέμου, καὶ τῶν ἡμετέρων λαῶν τὸ συμφέρον πρὸς τοῦτο ἀν-
»τίκειται (Ἐφαίνοντο θεωροῦντες ἑαυτοὺς κατὰ τὴν στιγμὴν
»ταύτην ὡς ἤδη κυρίους τῆς Γαλλίας κατὰ συνέπειαν τῆς ἡτ-
»της ἡμῶν). Ὅχι, στρατηγέ, ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ προσ-
»κολλώμενον εἰς τὴν θέσιν ὑμῶν συμφέρον, ὅσονδήποτε κολα-

»κευτική καὶ ἂν ἦ ἡ τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ τοῦ ὑμετέρου στρα-
 »τοῦ γνώμη, δὲν δυνάμεθα νὰ συγκατατεθῶμεν εἰς τὴν ὑμε-
 »τέραν αἴτησιν καὶ μεταβάλωμεν τοὺς πρώτους ὄρους, αἵτινες
 »εἰγένοντο ὑμῖν». «Αἶ λοιπόν, ἀνταπήντησε μετ' ἀξιοπρεπειᾶς
 »ὁ στρατηγὸς Βέμπφεν, μοὶ εἶναι ἐξίσου ἀδύνατον νὰ ὑπογράψω
 »τοιαύτην παράδοσιν· θέλομεν ἀρχίσει ἐκ νέου τὴν μάχην».
 Ὁ στρατηγὸς Καστελνῶ λαμβάνων τότε τὸν λόγον λέγει διὰ
 διστακτικῆς φωνῆς· «Νομίζω τὴν στιγμὴν ἐλθοῦσαν τοῦ νὰ πα-
 »ρηθεύω τὴν ἐντολὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. — Σᾶς ἀκρώμεθα,
 »στρατηγέ, λέγει ὁ Κ. Βισμάρκ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐξηκολούθη-
 »σεν ὁ στρατηγὸς Καστελνῶ, μοὶ ἐπεφόρτισε νὰ δηλώσω εἰς τὴν
 »Α. Μεγαλειότητα, τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας, ὅτι εἶχε πέμ-
 »ψει αὐτῷ τὸ ἑαυτοῦ ξίφος ἄνευ ὄρου, καὶ παρεδίδετο προσω-
 »πικῶς εἰς τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ διάκρισιν, ἀλλ' ὅτι οὕτως ἐνῆρ-
 »γει ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἤθελε καμφοθῆ ὑπὸ τῆς το-
 »σοῦτω ἐντελοῦς ἐγκαταλείψεως, ὅτι ἤθελεν ἐκτιμῆσαι αὐτὴν,
 »καὶ ὅτι κατὰ τὴν σκέψιν ταύτην ἤθελεν εὐαρεστηθῆ νὰ χορη-
 »γήσῃ τῷ Γαλλικῷ στρατῷ παράδοσιν ἐντιμωτέραν, καὶ τοιαύ-
 »την, ὁποίας δικαιοῦται διὰ τὸ θάρρος αὐτοῦ».
 «Ὁλον τοῦτο εἶναι, ἠρώτησεν ὁ Κ. Βισμάρκ. — Μάλισα, ἀπε-
 »κρίθη ὁ στρατηγός. — Ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ ξίφος, ὅπερ παρα-
 »δίδει ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν III; Εἶναι τὸ ξίφος τῆς Γαλ-
 »λίας, ἢ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ξίφος; Ἐὰν ἦ τὸ τῆς Γαλλίας, οἱ ὄροι
 »δύναται κατ' ἐξοχὴν νὰ μετριασθῶσι, καὶ ἡ ἐντολὴ ὑμῶν ἤθε-
 »λεν ἔχει σπουδαιότατον χαρακτήρα. — «Εἶναι μόνον τὸ ξίφος τοῦ
 »Αὐτοκράτορος, ἐπανελάθεν ὁ στρατηγὸς Καστελνῶ. — Ἐν τῇ
 »περιπτώσει ταύτῃ, ἐπανελάθε μετὰ σπουδῆς, καὶ σχεδὸν μετὰ
 »χαρᾶς, ὁ στρατηγὸς Μόλτκε, τοῦτο οὐδόλως μεταβάλλει τοὺς
 »ὄρους.» καὶ προσέθηκεν· «Ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει τύχει παντός,
 »ὅπερ ἤθελεν ἀρέσει αὐτῷ νὰ ζητήσῃ.» (Μοὶ ἐφάνη ὅτι πολὺ

δυνατὸν νὰ ὑπῆρξεν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἀπόκρυφός τις δια-
 φωνία γνώμης μεταξὺ τοῦ Κ. Βισμάρκ καὶ τοῦ στρατηγοῦ
 Μόλτκε, καὶ ὅτι ὁ μὲν πρῶτος δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυσηρεστη-
 μένος κατὰ βλάβος νὰ παύσῃ τὸν πόλεμον, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς
 ἐπεθύμει ἐξ ἐναντίας νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτόν.)

»Εἰς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ στρατηγοῦ Μόλτκε ὁ στρα-
 τηγὸς Βέμπφεν ἐπανελάθει· «Θέλομεν ἀρχίσει ἐκ νέου τὴν μά-
 »χην. — Ἡ ἀνακωχὴ, ἀνταπήντησεν ὁ στρατηγὸς Μόλτκε, ἐκ-
 »πνέει αὔριον τὴν τετάρτην τῆς πρωίας ὥραν. Τὴν τετάρτην
 »δὲ ὥραν ἀκριβῶς θέλω ἀνοίξει τὸ πῦρ».

»Εἴμεθα πάντες ὄρθιοι καὶ εἶχον διατάξει νὰ ζητηθῶσιν οἱ
 ἵπποι ἡμῶν. Μετὰ τοὺς τελευταίους δὲ λόγους οὐδὲ λέξις εἶχε
 προφερθῆ, ἢ σιωπῇ δ' αὐτὴ ἦτο παγετώδης.

»Ἀναλαμβάνων δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸν λόγον ὁ
 Κ. Βισμάρκ, λέγει πρὸς τὸν στρατηγὸν Βέμπφεν· «Μάλισα,
 »στρατηγέ, ἔχετε ἀνδρείους καὶ ἡρωϊκοὺς στρατιώτας, δὲν
 »ἀμφιβάλω δὲ ὅτι θέλουσι τελέσει αὔριον θαύματα ἀνδρείας,
 »καὶ ὅτι θέλουσι προξενήσει ἡμῖν σπουδαίας ἀπωλείας· ἀλ-
 »λ' εἰς τί ἤθελε χρησιμεύσει τοῦτο; Αὔριον τὸ ἑσπέρας δὲν θέ-
 »λετε εἶσθαι ἐν θέσει κρείττονι τῆς σήμερον, καὶ θέλετε ἔχει
 »μόνον ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τὸ αἶμα τῶν στρατιωτῶν ὑμῶν καὶ
 »τῶν ἡμετέρων, ὅπερ θέλετε χύσει ἀνωφελῶς. Ἐκ στιγμῆς θυ-
 »μοῦ μὴ διακόπτετε τὴν συνεδρίασιν· ὁ στρατηγὸς Κ. Μόλτκε
 »θέλει ἐντελῶς πείσει ὑμᾶς, τὸ ἐλπίζω, ὅτι δοκιμὴ ἀντιστά-
 »σεως ἤθελεν εἶσθαι ἐκ μέρους ὑμῶν παραφροσύνη».

»Ἐκάθησαν δ' ἐκ νέου, καὶ ὁ στρατηγὸς Μόλτκε ἀνέλαθε
 τὸν λόγον ὡς ἐξῆς·

«Διαβεβαίω ὑμᾶς ἐκ νέου, ὅτι διατρύπησις οὐδέποτε θέλει
 »δυνῆθαι νὰ ἐπιτύχῃ, καὶ ἐὰν μάλισα οἱ στρατοὶ ὑμῶν ἤθελον
 »εἶσθαι εἰς τὰς καλλιτέρας δυνατὰς θέσεις· διότι, ἀνεξαρτήτως

»τῆς μεγάλης ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἀνδρῶν μου καὶ τοῦ
»πυροβολικοῦ μου, κατέχω θέσεις, ἀφ' ὧν δύναμαι νὰ πυρπο-
»λήσω τὸ Σεδάν ἐντὸς τινῶν ὥρῶν. Αἱ θέσεις αὗται δεσπό-
»ζουσιν ὅλων τῶν ἐξόδων, διὰ τῶν ὁποίων δύνασθε νὰ δοκιμά-
»σητε νὰ ἐξέλθητε τοῦ κύκλου, ἐνθα εἴσθε ἐγκεκλεισμένοι, εἰσὶ
»δ' οὕτως ἰσχυραὶ, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναρπάσητε αὐτάς.»

«ὦ! δὲν εἶναι τοσοῦτῶ ἰσχυραὶ, ὅσῳ θέλετε νὰ τὸ εἶπητε,
»καὶ θέσεις αὗται, διέκοψεν ὁ στρατηγὸς Βέμπφεν.—Δὲν γνωρί-
»ζετε τὴν τοπογραφίαν τῶν περιχώρων τοῦ Σεδάν, ἀνταπήν-
»τησεν ὁ στρατηγὸς Μόλτκε, καὶ ἰδοὺ παράδοξος λεπτομέρεια,
»καὶ ἡ ὁποία ζωγραφίζει καλῶς τὸ ἀλαζόν καὶ ἀσυνεπὲς ἔθνος
»ὑμῶν· εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς ἐκστρατείας διενείμετε εἰς ὅλους
»ὑμῶν τοὺς ἀξιωματικούς χάρτας τῆς Γερμανίας, ἐνῶ δὲν εἶ-
»χετε τὸ μέσον νὰ μελετήσητε τὴν γεωγραφίαν τοῦ ὑμετέρου
»τόπου, ἐπεὶ δὲν εἶχετε τοὺς χάρτας αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους ὑ-
»μῶν. Αἱ λοιπὸν! ἐγὼ σὰς λέγω, ὅτι αἱ ἡμέτεραι θέσεις εἰσὶν
»οὐ μόνον λίαν ἰσχυραὶ, ἀλλὰ τρομεραὶ καὶ ἀπόρθητοι.» Ὁ
στρατηγὸς Βέμπφεν οὐδὲν εὔρε νὰ ἀποκριθῆ εἰς τὴν παρέκβασιν
ταύτην, τῆς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν
ἀλήθειαν. Μετὰ μίαν δὲ στιγμὴν ἐπανέλαβε «θέλω ἐπωφεληθῆ,
»στρατηγέ, τῆς ὁποίας εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ χορηγήσητε προσ-
»φορᾶς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνδιαλέξεως· θέλω πέμψει ἀξιο-
»ματικόν τινα νὰ ἴδῃ τὰς τρομερὰς ταύτας θέσεις, περὶ ὧν μοὶ
»ὁμιλεῖτε καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ θέλω ἶδει καὶ λάβει ἀπό-
»φασιν.»

«Οὐδένα θέλετε πέμψει· εἶναι ἀνωφελές, ἀνταπήντησεν ὁ στρα-
»τηγὸς Μόλτκε ξηρῶς· δύνασθε νὰ μὲ πιστεύσητε· ἄλλως τε
»δὲν ἔχετε πολὺν χρόνον νὰ σκεφθῆτε, διότι εἶναι μεσονύκτιον,
»τὴν δὲ τετάρτην τῆς πρωίας ὥραν ἡ ἀνακωχὴ ἐκπνέει, καὶ
»οὐδὲ στιγμὴν ἀναβολῆς θέλω χορηγήσει ὑμῖν.»

«Ἐν τούτοις, παρετήρησεν ὁ στρατηγὸς Βέμπφεν, ὅτις ἐγ-
»κατέλιπεν ἄλλως τε, χωρὶς νὰ ἐμμένῃ πλέον, τὸ σχέδιον τῆς
»ἐξακριβώσεως τῶν θέσεων τοῦ ἐχθροῦ, ἐν τούτοις ὀφείλετε
»νὰ ἐννοήσητε καλῶς, ὅτι ἀδυνατῶ μόνος νὰ λάβω τοιαύτην
»ἀπόφασιν· ἀνάγκη νὰ συσκεφθῶ μετὰ τῶν συντρόφων μου·
»ἀγνοῶ δὲ ποῦ νὰ εὔρω αὐτοὺς πάντας κατὰ ταύτην τὴν ὥ-
»ραν ἐν Σεδάν, καὶ θέλει μοὶ εἶσθαι ἀδύνατον νὰ δώσω ὑμῖν
»ἀπάντησιν ἐντὸς τεσσάρων ὥρῶν. Ἀπαραίτητον λοιπὸν εἶναι
»νὰ μοὶ χορηγήσητε παράτασιν ἀνακωχῆς.»

»Ἐπεὶ δὲ ὁ στρατηγὸς Μόλτκε πεισιμόνως ἀπεποιεῖτο, ὁ
κ. Βίσμαρχ κλίνας πρὸς αὐτὸν ἐψιθύρισεν αὐτῷ εἰς τὸ οὖς λέ-
ξεις τινὰς, αἵτινες μοὶ ἐράνησαν σημαίνουσαι, ὅτι ὁ βασιλεὺς
ἤθελεν ἀφιχθῆ τὴν ἐνάτην ὥραν, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ περιμένω-
σιν αὐτόν. Περαιτωθέντος δὲ τοῦ ἐν χαμηλῇ φωνῇ διαλόγου
τούτου, ὁ στρατηγὸς Μόλτκε εἶπε πραγματικῶς τῷ στρατηγῷ
Βέμπφεν, ὅτι συγκατένευε νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ παράτασιν μέχρι
τῆς ἐνάτης ὥρας· ἀλλ' ὅτι τοῦτο ἦτο τὸ τελευταῖον ὄριον.

»Ἡ συνδιάλεξις σχεδὸν ἔληξε· συνεζήτησαν δ' ἀκόμη λε-
πτομερείας τινὰς· ἀπήλλαξαν τοὺς Γάλλους στρατιώτας τοῦ νὰ
παραδώσωσιν οἱ ἴδιοι τὰ ἑαυτῶν ὅπλα, καὶ ὑπεσχέθησαν
ν' ἀφήσωσι τοῖς ἀξιωματικοῖς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ἀνήκει αὐτοῖς,
ὅπλα, ἵππους κτλ. (βραδύτερον οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὄροι δὲν ἐξε-
πληρώθησαν).

»Ἐκ τῆς στιγμῆς ταύτης ἔκρινα, ὅτι ἡ παράδοσις εἶχεν
ἀποφασισθῆ κατ' ἀρχὴν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βέμπφεν, καὶ
ὅτι οὗτος δὲν ὑπέγραψεν αὐτὴν ἀμέσως, ἵνα οἰκονομήσῃ εὐσχή-
μως τὴν ὑπόθεσιν, καὶ προσπαθήσῃ οὕτω νὰ ἐλαττώσῃ τὴν
εὐθύνην, ὑφ' ἧς ὀλεθρίως ἐπεβαρύνετο, διαμοιράζων αὐτὴν
κατὰ τὸ δυνατόν μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν.

*Συγκάλεσις τῶν σωματαρχῶν καὶ τῶν στρατηγῶν
μεραρχίας Διαμαρτύρησις τῶν στρατηγῶν*

Πελλέ καὶ Βελλεμάρ.

Τὴν πρωίαν δὲ τῆς ἐπαύριον οἱ σωματάρχαι (commandants de corps d'armée) καὶ οἱ μεραρχίας στρατηγοὶ (généraux de division) συνεκαλέσθησαν, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς παραδόσεως.

Ὁ στρατηγὸς Βελλεμάρ εἶπεν ὅτι οἱ ὄροι οὗτοι ἦσαν ἀπαράδεκτοι, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπερασπιθῶσιν ἐν τῷ φρουρίῳ.

Ἐπὶ δὲ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπιτελῶν, διακhrύσσοντος ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ πόλει μιᾶς μόνον ἡμέρας τροφαὶ ὑπῆρχον, ὁ στρατηγὸς Πελλέ ἐπρότεινεν ἔξοδον. Ἄλλ' ὅταν ἔμαθον παρὰ τοῦ ἐπιτελοῦς τούτου, ὅτι ὁ ἔχθρὸς ἐκράτει τῶν θυρῶν, καὶ ὅτι αὐτὸς οὗτος τὴν πρωίαν εἶχεν ἀνοίξει τὰ διαφράγματα εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους, οἱ στρατηγοὶ Πελλέ καὶ Βελλεμάρ ἐνόησαν, καθὼς οἱ πάντες, ὅτι νέα τις πάλῃ εἰς ἀνωφελῆ χιλιάδων ἀνθρώπων σφαγὴν ἤθελε καταλήξει, καὶ συγκατετέθησαν εἰς τὴν παράδοσιν.

*Ὁ αὐτοκράτωρ παραδιδόμενος αἰχμάλωτος δὲν δύναται
νὰ τύχη συντεύξεως μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας,
πρὶν ἢ ὑπογραφῆ ἢ παράδοσις.*

Ὁ αὐτοκράτωρ, ὅστις τὸ ἑσπέρας τῆς προτεραίας εἶχεν ἀπευθύνει πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν: «Καλέ μου ἀδελφέ, ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀποθάνω ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατευμάτων μου, μοὶ ἐναπολείπεται νὰ ἀποθέσω τὸ ξίφος μου μεταξὺ τῶν χειρῶν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος (1)», εἶχε μεταβῆ ἀπὸ τῆς πρωίας, ἵνα καταστῇ

(1) Σ. Μ. Ἐν τῷ πονήματι τούτῳ τοῦ στρατηγοῦ Δουκρῶ, οὗ νινος ἡ καθαρὰ τοῦ Σεδάν διήγησις ἐδόθη εἰς τύπωσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατιωτικῇ

αἰχμάλωτος ἤλπιζε δὲ νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα καὶ τύχη ὄρων κρειττόνων διὰ τὸν στρατὸν. Ἄλλ' ἐμπόδισαν τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα νὰ εὐρεθῆ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Γερμανοῦ κυριάρχου, πρὶν ἢ ὁ στρατηγὸς Βέμπφεν ἀποθέσῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ κάτωθεν τοῦ πρωτοκόλλου. Τὴν δεκάτην ὥραν ὁ στρατηγὸς ἀφικνεῖτο ἐν τῷ πρῶσικῷ στρατοπέδῳ, καὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τὰ πάντα ἦσαν τετελεσμένα. Στιγμὰς δὲ τινὰς μετὰ ταῦτα ὁ III. Ναπολέων ἔβλεπε τὸν βασιλέα Γουλιέλμον.

Ἐνῶ δὲ ἐτελεύτα ἐν τῷ Γερμανικῷ γενικῷ ἐπιτελείῳ τὸ ἀπαράδειγματιστον ἐν τῇ ἱστορίᾳ οἰκτρὸν τοῦτο δρᾶμα, οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐπιτελεῖς ἐν Σεδάν ἐφιλοτιμοῦντο νὰ ἐπαναφέρωσι μικράν τινα τάξιν πρὸς τὸν ἡμέτερον δυστυχῆ στρατὸν καὶ διανείμωσιν αὐτῷ τροφὰς τινὰς.

Συμφώνως δὲ ταῖς ἐλθούσαις διαταγαῖς τοῦ Πρωσικοῦ ἐπι-

φημερίδι, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀνευρίσκει ὁ ἀναγινώσκων μομφὴν κατὰ τοῦ πρώην αὐτοκράτορος περὶ τούτου, ὡς παραδεχομένου τοῦ συγγραφέως ἀδύνατον τὴν διάσχισιν τοῦ ἔχθρου, ἐν ἣ ὁ στρατὸς εὐρίσκετο καταστάσει.

Ὁ στρατηγὸς Βέμπφεν πολλαχῶς ἐν τῷ πονήματι αὐτοῦ ποιεῖται μνείαν τοῦ αὐτοκράτορος. Ἰσχυρίζομενος δὲ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς διατροπῆσεως μετὰ τὴν περικύκλωσιν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν Σεδάν, ἀναπτύσσων τὰς εὐαρέστους διὰ τε τὴν τὸν αὐτοκράτορα καὶ Γάλλιον συνεπίαις τοιοῦτου τινὸς τολμήματος, καὶ μεμφόμενος τὸν Γάλλον κυριάρχον μὴ θεβέντα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ πρὸς ἔξοδον, ἦν ἐπρότερον αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς, καὶ μὴ μνηθέντα τὸ παράδειγμα τοῦ II. Ἰωάννου καὶ τοῦ I. Φραγκίσκου, οἵτινες διὰ τῶν ἀνδραγαθημάτων αὐτῶν ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει ἔμειναν μεγάλοι καὶ ἀκήλιδωτοι ἐν τοῖς Γαλλικοῖς χρονικοῖς, ἰδοὺ τί λέγει εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου τούτου (σελῆς 177 πονήματος Βέμπφεν «Σεδάν») περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ξίφους τοῦ III. Ναπολέοντος:

«Ποῖα ἤθελεν εἶσθαι ἡ δόξα τοῦ III. Ναπολέοντος, διερχομένου μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ ἔχθρου, ἢ θνήσκοντος ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραδώσῃ τὸ ξίφος τοῦ Σολφερίου εἰς τὸν τῆς Πρωσσίας καλὸν αὐτοῦ ἀδελφόν;

»Δὲν δύναμαι εἰσεῖν νὰ ἀναλογισθῶ τὴν ὑπερτάτην ταύτην στιγμὴν τῆς ὑπάρξεως ἐνὸς κυριάρχου καὶ ἐνὸς γενικοῦ ἀρχηγοῦ, χωρὶς νὰ δοκιμάσω λύπας, αἵτινες δὲν θέλουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ μου σβεσθῆναι.

τελείου, τὰ ὄπλα ἀφίονται ἐν τῇ πόλει, ἐφ' ὧν τὰ στρατεύματα κατεῖχον θέσεων, καὶ ὁ στρατὸς μεταβαίνει, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Μεύσου περιστροφόμενου τὴν κώμην Ἴζ (Iges) σχηματιζομένην χερσονήσον. Ἐκεῖ δὲ πλέον τῶν 70,000 ἀνθρώπων περιεφράχθησαν ἐπὶ δεκαπέντε σχεδὸν ἡμέρας ἐπὶ ἐδάφους βαλτώδους καὶ καθολοκληρίαν καθύγρου ὑπὸ τῶν χειμαρρῶσι δῶν βροχῶν.

Ἀπὸ τῆς 4^{ης} δὲ 7θρίου ὁ γενικὸς ἀρχηγός, χωρὶς πλέον νὰ ἀνησυχῇ περὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, ἀνεχώρησε διὰ Στουτγάρδην, ἀφ' οὗ παρεκάλεσε τὸν στρατηγὸν Μόλτικε νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ὅπως ὀδηγήσῃ καὶ συμπεριλάβῃ «τοὺς δύο γηραιοὺς αὐτοῦ ἵππους . . . . κτήνη παρήλικα, ἔλεγε, καὶ ἀνίκανα πρὸς καλὴν τινα ὑπηρεσίαν πολέμου.»

Οἱ λοιποὶ στρατηγοὶ ὑπῆρξαν μᾶλλον ἐμφρόντιδες περὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν.

Ὁ δὲ ἀρχηγός τοῦ 1^{ου} σώματος μετέβη εἰς Δουχερῦ, ὅπως τύχῃ παρὰ τοῦ βασιλικῆς πρίγκιπος διανομῆς τροφῶν, καὶ κανόνισῃ τὸ ζήτημα τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀξιοματικῶν. (1)

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ὑποσχέσεις κενάς, αἵτινες μάλιστα ἀτελῶς ἐξεπληρώθησαν.

Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ γηραιὸν στρατόπεδον τῶν αἰχμαλώτων τῆς Γλαίρ (Glair), ὁ στρατηγός ἐνησχολήθη νὰ ὀργανίση εἶδος προσωρινῆς κυβερνήσεως, ὅπως διευθύνῃ τὰς διανομὰς, ἐξητήσατο δὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Γερμανικοῦ ἐπιτελείου νὰ διαμεῖνῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Γλαίρ μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐκκενώσεως. Ἦτιον εὐτυχῆς τοῦ στρατηγοῦ Βέμπφεν, εἶδεν ἀποποιούμενον ἑαυτῷ ὅ,τι ἐζήτηε, καὶ ἔλαβε τὴν ἐπιτακτικὴν διαταγὴν ν' ἀναχωρήσῃ τὴν 7^{ην} ἔδωκε δὲ τὸν τῆς τιμῆς λόγον αὐτοῦ νὰ μεταβῇ τὴν 11 ὥραν πρὸ μεσημβρίας εἰς τὴν ἐν Μουστὸν γέφυραν (Pont à Mousson).

Σ. Σ. (1) Ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ ἀναφερομένη ἀνωτέρω συνδιάλεξις μεταξὺ τῶν στρατηγῶν Δυκρῶ καὶ Βλουμεντάλ, καὶ ἐν ἣ ἤρυστο ἐκ τοῦ στόματος τοῦ βασιλικῆς πρίγκιπος τοὺς ἀπὸ τοῦ βασιλέως διαφυγόντας λόγους, βλέποντος τὴν προσβολὴν τοῦ ἡμετέρου ἱππικοῦ.

Πρὸ τῆς ὀρισμένης ὥρας ἤρχετο νὰ τεθῆ μεταξὺ τῶν χειρῶν τῆς Γερμανικῆς ἐξουσίας.

Εἰς τινα πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν Παρισίων ἐπιστολὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐπὶ τῆς πολιορκίας, ὁ στρατηγός ἐξήγησεν ἐν λεπτομερείᾳ, πῶς ὑπεξέφυγε τὴν αἰχμαλωσίαν. Ὁ δὲ κόμης Βίμαρκ ὑπεχρεώθη νὰ κλίνη πρὸ τῶν γονάτων καὶ πρὸ τῶν ἐνεργητικῶν προσκλήσεων τοῦ στρατηγοῦ Δυκρῶ. Τὰ δημοσιεύματα ἐγγράφα ἐν τῷ τέλει τοῦ πονήματος τούτου ἀποδεικνύουσι πληρέστατα τὸ δικαίωμα, ὅπερ εἶχεν ὁ στρατηγός νὰ πράξῃ, ὡς ἐπράξεν. Περιττὸν λοιπὸν εἶναι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου.

Πρὶν ἢ ἀφήσωμεν τὸν κάλαμον, ἐπιτραπέιτω ἡμῖν νὰ φέρωμεν σέψεις τινὰς ἐπὶ τῶν συνεπειῶν καὶ τῶν ἐπακολουθημάτων ὑποχωρήσεως μᾶλλον ἢ ἤττον εὐτυχῶς τοῦ στρατοῦ.

Ἦθέλωμεν καταλήξῃ θριαμβεύοντες ;

Ἄς τὸ ὁμολογήσωμεν !! αἱ ἡμέτεραι τύχαι, καὶ τοὶ ἀξιοβόμηναι, δὲν ἤθελον κατισχύσει νὰ κλίνωσι τὴν τρυτάνην πρὸς τὸ μέρος ἡμῶν . . . Ἀλλὰ λίαν βεβαίως ἡ πάλῃ ἤθελον εἶσθαι τοσοῦτω λυσώδης, ἡ νίκη ἀδρῶς ἀγορασθεῖσα, ὥστε οὐδέποτε οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἤθελον δυνηθῆ νὰ ἐπιβάλωσιν ἡμῖν τοὺς ταπεινωτικὸς ὄρους, οὓς σήμερον ὑφιστάμεθα.

Αἱ λύπαι καὶ αἱ ἀντεγκλήσεις κατ' οὐδὲν, φεῦ ! θέλουσι μεταβάλλει τὰ τετελεσμένα θλιβερά γεγονότα . . . .

Εἶθε μόνον ἡ ἡμετέρα πατρίς νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τοῦ σκληροῦ τούτου μαθήματος.

Ἐν πρώτοις δ' ὀφείλει καλῶς νὰ πεισθῇ ὅτι τὰ δυστυχήματα ἡμῶν ἠδύναντο ν' ἀναβληθῶσι, νὰ ὦσιν ἤττον ταχέα, ἢ ἤττον καταθλιπτικά, ἀλλ' ὅτι ἦσαν ἀναπόφευκτα . . .

Ὅταν εἰς δύο γείτονας τόπους, παρὰ τῷ μὲν καθιερούται ἡ ἀρχή, ὅτι ἀνθρώπος τις διὰ χρηματικοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ ἀντικαθίσταται ἐν τῷ στρατῷ καὶ νὰ παρέχῃ ἑαυτῷ ζωὴν εὐκόλον καὶ ἀπηλλαγμένην μόχθων καὶ κινδύων . . .

Παρὰ τῷ δὲ, ὅτι ἕκαστος πολίτης ἐγγαμος ἢ ἀγαμος,

πλούσιος ἢ πέννης, ὀρεῖλει, ὡς πρώτην πράξιν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὡς ἀνθρώπου, νὰ ἐξασκηται ἐν ὅπλοις, νὰ ἐξοικειῶται ταῖς κακοπαθείαις καὶ νὰ ὑποβάλληται τῇ πειθαρχίᾳ,

Τί προκύπτει;

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πρώτου τόπου παρὰ τὸ ἐνδοξον αὐτῶν παρελθόν δὲν βραδύνουσι νὰ ἐκνευρισθῶσιν. . . . ., ἀσθενεῖς δὲ τὸν βραχίονα, καθίστανται ἀσθενεῖς τὴν καρδίαν. . . . ἐντελῶς ἀνίκανοι εἰς οὐδὲν πιστεύουσι. Θεὸς. . . Πατὴρ, μεγαλειὰ καὶ δόξα στρατιωτικῆ εἰσὶ δι' αὐτοὺς ὑποθέσεις. . . . λέξεις. Ἐμπαίζουσι τοὺς βαρβάρους ἐκείνους, οἵτινες εἰς πάντα ταῦτα πιστεύουσιν. . . . .

Πάραυτα δὲ θέλουσι τραπῆ εἰς φυγὴν ἐνώπιον τούτων!!.

Ἐν τούτοις ὅμως οὗτοι φιλόπονοι, πεπαιδευμένοι, ἐμπειροπόλεμοι, πειθαρχικοὶ, ἀλλὰ ζηλότυποι, φιλαπεχθήμονες, πλήρεις ἀγενῶν καὶ βαναύσων ὀρέξεων, ποθοῦσι φλογωδῶς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸν πλοῦτον, ἅτινα οἱ μάταιοι αὐτῶν γείτονες μετὰ πολυτελοῦς ἐπιδειξέως ἐκθέτουσιν. . . . (1). Ἀναμένουσι δὲ τὴν εὐνοϊκὴν στιγμήν. . . , ἵνα ριφθῶσιν ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς ταύτης λείας. . . . Τὸ μέρος ἦτον αὐτοῖς ἡσραλισμένον, διότι γινώσκουσιν, ὅτι, ἐκτὸς χιλιάδων τινῶν γενναιοψύχων καὶ ἀνδρείων ἀνθρώπων, οὐδ' ὑπὸ τοὺς ὄγκους αὐτῶν θέλουσι συντρίφει, θέλουσιν ἀπαντήσῃ ἀδυναμίαν καὶ ἀνικανότητα. . . .

Πάραυτα δ' ὁ Γάλλος οὗτος, ὁ φρονῶν ὅτι ἡ ζωὴ ἦτο διαδοχὴ ἀπολαύσεων καὶ ἡδονῶν, βλέπει τὸν οἶκον αὐτοῦ κυριεύομενον, ἀφανιζόμενον, διαρπαζόμενον. . . . καίομενον. . . .

Μάτην πειρᾶται πλαστήν τινα ἄμυναν. . . . ὁ ἀρχαῖος οὗτος τοῦ κόσμου διδάσκαλος δὲν γνωρίζει πλέον νὰ κρατῆ τὸ ὅπλον. . . . Πῶς ἡδύνατο νὰ γνωρίζῃ τοῦτο; Τὸν χρόνον, ἐν περ δὲν ἐθυσίασεν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἡδονῶν αὐτοῦ, διῆλθε χειροκροκτῶν τοὺς εὐνοουμένους αὐτοῦ φνασκούς, τοὺς διακηρύσσοντας τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν τὴν ἀρόπλισιν. . . .

Ἐὰν τῶρα θέλωμεν ν' ἀναγεννηθῶμεν. . . .

Ἐχομεν, μὴ τὸ κρύπτωμεν, πολλὰ νὰ πράξωμεν. . . .

Ἄς πειθώμεθα ἐκ πρώτης ἀφετηρίας, ὅτι τὸ αἰσθημα τοῦ καθήκοντος πρωτεύει τοῦ αἰσθήματος τοῦ δικαίου. . . . Ἄς ἐκτελῶμεν αὐστηρῶς τὸ ἡμέτερον καθήκον, πᾶν καθήκον ἡμῶν. . . . Θέλωμεν οὕτω διορθωθῆ ὡς πρὸς τὴν ὀκνηρίαν, τὴν ἀμάθειαν, τὴν ἀπειθαρχίαν ἡμῶν, καὶ τὸν οὐ σμικρὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλαττωμάτων, ἅτινα καταβιβρώσκουσιν ἡμᾶς.

Ἄς ὀμιλῶμεν ὀλιγώτερον περὶ τῆς ἀνεκδικήσεως, καὶ ἄς ἐργαζώμεθα πολὺ, ἵνα τὴν καταστήσωμεν δυνατὴν.

Εἶθε δ' ἐν τέλει τὰ κόμματα πάντα, ἀμοιβαίως συγχωροῦντα ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν πλάνας, λησμονοῦντα τὰς ἑαυτῶν ἔριδας, νὰ δώσωσιν ἀλλήλοις τιμίως τὴν χεῖρα πρὸς ἀνύψωσιν τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν πατρίδος. . . . πλέον παρὰ ποτε αὕτη ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως πάντων τῶν ἑαυτῆς τέκνων.

Μίαν δὲ τελευταίαν λέξιν ἀποτείνω πρὸς τὸν στρατὸν, ὅστις ὅσω ἔνοχος καὶ ἂν ὑπῆρξεν, ἐτι μᾶλλον ἀδρῶς ἀπέτιτε τοῦτο.

Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ πλύνη ἐν τῷ αἵματι τὰ ἑαυτοῦ λάθη, ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ πλέον αὐτά. . . .

Εἶθε ἐπὶ τοῦ ἐμβλήματος **ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣ**. . . ἐμβλήματος, ἀφ' οὗτινος δὲν ἐμακρύνθη, νὰ ἐπιπροσθέσῃ **ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ!!!**

Στρατηγὸς Α. ΔΥΚΡΩ.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ,

ἢ τοι

περὶ ληψίς τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου κατ' ἀξίοντα ἀριθμὸν (1).

Ἄριθ. 40. Μαΐου 22. Περὶ ἀπαγορεύσεως ἀδειῶν.

Πασχούσης τῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἐφέδρων, ἀπαγορεύεται ἢ εἰς στρατιώτας καὶ ὑποδεκανεῖς χορήγησις ἀδειῶν.

Ἄριθ. 41. Μαΐου 19. Περὶ ὑποβολῆς καταλόγου ἐγγάμων (ὑπαξιωματικῶν μὴ συμπεριλ. τῶν ἀνθυπαυσιστῶν).

Ζητεῖται ἀπὸ τῶν σωμάτων ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς διαταγῆς, δι' ἧς ἐπετράπη ἡ ἀνεγρωρίσθη ὁ γάμος.

Ἄριθ. πρ. 10909. Περὶ συλλήψεως τῶν καθυστερούντων κληρούχων.

Διαταγὴ διεγερτικὴ τοῦ ζήλου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄριθ. πρ. 11715, Μαΐου 31. Περὶ δικαιώματος ἀντικαταστάσεως.

Ἐπιτρέπεται τοῦτο εἰς τοὺς λογίας, δεκανεῖς, μουσικοὺς, σαλπιγκτάς καὶ τεχνίτας, τοὺς διανύοντας τὸ πρῶτον τῆς ἐφεδρείας ἔτος καὶ ἀπαλλασσομένους τῇ αἰτήσει των τοῦ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ ἐνεργῶ ὑπηρεσίᾳ τὸ ἔτος τοῦτο τῆς ἐφεδρείας των.

Ἄριθ. 42. Μαΐου 31. Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκδόσεως εἰσιτηρίων ἐπὶ πιστώσει.

Δυνάμει προσκλήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ διευθυντήριον τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοικῆς εταιρείας ἀπαγορεύει τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐκδοσὶν τοιοῦτων εἰσιτηρίων ἐπὶ πάσῃ προφάσει.

Ἄριθ. 43. Ἰουνίου 4. Μεταβολαὶ κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον.

Ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα ὁ ἀντισυντ. τοῦ ἵππικοῦ Κόκκινος Γερ., ἐκλεχθεὶς βουλευτής.

Ἐλαβεν ἐκουσίως τὴν ἀποσφρατεῖαν ὁ μοίραρχος τοῦ ἵππικοῦ Ταμβακόπουλος Ἰωάννης, προβιβασθεὶς ἀντισυνταγματάρχης.

Ἀπεβίωσεν ὁ ἀπόστρατος ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Μελιγγὸς Χρῆστος εἰς Τεργεστήν.

Ἄριθ. 43, Ἰουνίου 4. Περὶ συνδρομῆς πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῶν.

Διατάσσονται αἱ στρατ. ἀρχαί, δσάκις καλοῦνται ὑπὸ τῶν δασονομικῶν ἀρχῶν πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῶν, νὰ παρέχωσι τὴν δεομένην συνδρομὴν.

Ἄριθ. 45, Ἰουνίου 8. Περὶ εἰδικῶν προσωπικῶν τῶν φρουραρχείων.

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' κλπ.

«Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1872 ἔτους καὶ

τοῦ ἐνεστῶτος τροποποιούμεν τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῆς 18 Νοεμβρίου 1866 περὶ τοῦ εἰδικῶν προσωπικῶν τῶν φρουραρχείων ὡς ἐξῆς:

»Ὁ μὲν ὑποφρουραρχὸς Ἀθηνῶν θέλει εἶσθαι ἀντισυνταγματάρχης.

»Οἱ δὲ φρουραρχοὶ Πειραιῶς καὶ Παλαμηδίου, ταγματάρχαι.

»Εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν ἀνατίθεται κλπ.

»Ἐν Ἐλασσόφω, τῇ 7 Ἰουνίου 1873.

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

»Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

»Δ. ΓΡΙΒΑΣ.»

Ἄριθ. 46, Ἰουνίου 11. Περὶ κλητευομένων στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ.

Παραγγέλλονται αἱ στρατ. ἀρχαὶ νὰ ἐπιδίδωσι τὰς κλήσεις καὶ τὰ κλητήρια, δσάκις πρόκειται νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, οὕτως, ὥστε οἱ κλητευόμενοι νὰ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν πρὸς τὸν ὄρον 24 ὥρας πρὸ τῆς δίκης, ἐκτὸς ἂν τοῦτο ἀκατόρθωτον δι' ἄλλαιψιν συγκοινωνίας.

Ἄριθ. 47, Ἰουνίου 13. Περὶ παραβάσεων τῶν ὄρων τῆς πειθαρχίας ὑπὸ τοῦ λοχίου Δραϊκῆ.

ἌἘκ τῶν ὑποβληθεισῶν ἡμῖν ἀνακρίσεων καὶ τῆς συνοδουσίας αὐτὰς ἐκθέσεως ἐπιβεβαιοῦται ὅτι ὁ λοχίας τοῦ ὄφ' ὕμᾶς τάγματος Γεώργιος Δραϊκῆς συνέταξεν, ἀντέγραψεν ἰδιοχείρως καὶ ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν διὰ τοῦ τύπου διατριβὴν, δι' ἧς ἀσεβῶς φερόμενος σχολιάζει, ἐπικρίνει καὶ κατακρίνει τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων του.

»Ἐπειδὴ ἡ διαγωγὴ αὐτῆ τοῦ εἰρημένου λοχίου εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του, ὡς ἀντικειμένη πρὸς τοὺς ὄρους τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας, καὶ ἐπομένως ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ τὴν παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὀριζομένην βαρυτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν, διὰ ταῦτα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 212 καὶ 217 § 2 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ, ἐπιβάλλομεν αὐτῷ τὴν ποινὴν τῆς ἐκ τοῦ βαθμοῦ του ἐκπτώσεως καὶ τὴν εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου μεταρροπὴν αὐτοῦ, μεταθέντες αὐτὸν συγχρόνως εἰς τὸ 10ον πεζικὸν τάγμα, ἵνα διανύσῃ ὡς τοιοῦτος τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας του, καθὼς τυγχάνων ἀντικαταστάτης κληρωτοῦ, ὅτε θέλει τῷ δοθῆ ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀρεσίας.

»Θέλετε ἐκτελέσει τὴν παροῦσαν συμφώνως πρὸς τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 217 τοῦ μνησθέντος κανονισμοῦ καὶ μᾶς ἀναφέρει.
» Ἀθήνησι τῇ 13 Ἰουνίου 1873».

Ἄριθ. 48. Ἰουνίου 18. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν.

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ κτλ.

»Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 ὑπὸ στοιχείον ΡΟΗ', τὰ ἄρθ. 13 καὶ 14 τοῦ Υ. Β. διατάγματος τῆς 7 Ἰουλίου 1861, δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου διάταγμα τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1852, καὶ τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθμὸν 12324 ἔκθεσιν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ, στηριζομένη ἐπὶ δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως ἐκτάχτου εἰσηγητοῦ ἀπὸ 5 μεσοῦντος μηνός καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1193 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου εε. ἀναφορᾶς τοῦ 1ου εὐζωνικοῦ τάγματος, ἐξ ὧν προκύπτει ἀριθῆλως ὅτι ὁ λοχαγὸς τοῦ 1ου εὐζωνικοῦ τάγματος Πέτρος Ἰωαννίδης κατεκράτει ἀδικαιολογήτως ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους χρήματα ἀνήκοντα εἰς τοὺς ὀπλίτας τοῦ ὑπ' αὐτὸν λόχου, χρώμενος αὐτῶν πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν, ὅτι ἐδανείσθη παρὰ στρατιωτῶν ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀξιωματικοῦ χρήματα, καὶ ὅτι ἐν γένει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἔχει τὴν περὶ τὸ διοικεῖν ἱκανότητα,

»Τίθεμεν αὐτὸν εἰς ἀργίαν διὰ ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως δι' ἐπιδεικτικὴν ἐπανορθώσεως ἀνικανότητα περὶ τὸ διοικεῖν καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγῆν.

» Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1873.

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

» Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν

» Δ. ΓΡΙΒΑΣ ».